

श्रीपस्थानिकं (wie eben) adj. f. ई vom Aufwarten lebend gaṇa वेतनादि zu P. 4, 4, 12.

श्रीपस्थिकं (von उपस्थ) adj. f. ई von Hurerei lebend gaṇa वेतनादि zu P. 4, 4, 12.

श्रीपस्थूय (von उप + स्थूया) adj. in der Nähe eines Pfostens befindlich gaṇa परिमुखादि zu P. 4, 3, 58, Vārtt. 1.

श्रीपस्थ्य (von उपस्थ) n. Geschlechtsgenuss Bhāg. P. 7, 6, 13, 15, 18.

श्रीपस्वस्ती (von उप + स्वस्ति?) patron. einer Frau; श्रीपस्वस्तीपुत्र N. eines Lehrers Bṛh. Ār. Up. 6, 3, 1 (nur in der Kāṇva-Rec.).

श्रीपस्तिकं adj. von उपस्त (?) lebend gaṇa वेतनादि zu P. 4, 4, 12.

श्रीपहारिक (von उपहार) n. Darbringung: परमानेन यो दद्यात्पितृणामौपहारिकम् MBh. 13, 6039.

श्रीपाधिक (von उपाधि) adj. bedingt, conditionalis Sch. zu Çat. Br. 14, 7, 2, 6, 3, 2, 4, 8, 9, 1.

श्रीपाध्यायक (von उपाध्याय) adj. vom Lehrer stammend P. 4, 3, 77, Sch.

श्रीपानक्ष (von उपानक्ष) adj. zur Bereitung von Schuhen dienend P. 5, 1, 14, मुञ्ज Sch. चर्मन् P. 5, 1, 2, Vārtt.

श्रीपायिक s. श्रीपायिक am Ende.

श्रीपावि (von उपाव) patron. des Gānaçruteja Çat. Br. 5, 1, 4, 5, 7.

श्रीपासनं (von उपासन) m. 1) näml. अग्नि, das für häuslichen Gottesdienst bestimmte Feuer (auch सभ्य und आवसथ्य genannt, im Gegens. zu वैतानिक) Çat. Br. 12, 3, 3, 5. Kāṭh. Çr. 1, 1, 20. 24, 4, 25, 27. Pān. Gṛh. 1, 9, 3, 8. Z. d. d. m. G. 9, p. LXXIV. Davon ein gleichl. adj. was mit solchem Feuer vollbracht wird: वैतानिपासनाः कार्याः क्रियाः Jāṅn. 3, 17. — 2) näml. पिण्ड, ein für die Manen bestimmter kleiner Kuchen Çāṅkh. Çr. 7, 7, 9.

श्रीपय patron. von Upeja (?) Prāvaṇādhya in Verz. d. B. H. 55, 14 v. u.

श्रीपोदिति patron. (von उपोदित) des Tumiṅga TS. 1, 7, 2, 1.

श्रीपोदितेयं metron. von उपोदिता Çat. Br. 1, 9, 2, 16.

श्रीम् indecl. die heilige Silbe der Çūdra (s. श्रीमः) चतुर्दशस्वरो यो ऽमी सेतुरैकारसंज्ञितः । स चानुस्वारनादाभ्यां भ्रूणाणां सेतुरुच्यते ॥ Kālikā-P. im TANTRASĪRA ÇKDR.

श्रीमं (von उमा) adj. f. ई flächen P. 4, 3, 158.

श्रीमक adj. dass. P. 4, 3, 158.

श्रीमिकं adj. f. ई von उमा gaṇa अश्वादि zu P. 5, 1, 39.

श्रीमीन (wie eben) n. Flachsfield P. 5, 2, 4. AK. 2, 9, 7. H. 967.

श्रीम्भेयक adj. von उम्भि gaṇa कच्यादि zu P. 4, 2, 95.

श्रीरग (von उरग) n. Bez. des Sternbildes श्राश्लेषा Gāṛādh. im ÇKDR.

श्रीरघ (von उरघ) 1) adj. vom Widder, — vom Schafherrührend: मीन M. 3, 268. MBh. 13, 3283. Suçr. 1, 203, 20. 204, 3. वस्ति 2, 213, 14. — 2) m. a) wollene Decke H. 670. — b) N. pr. eines Arztes Suçr. 1, 8, 14, 13.

श्रीरघक (wie eben) n. eine Heerde Schafe P. 4, 2, 39. AK. 2, 9, 77. H. 1417.

श्रीरघिक (wie eben) adj. subst. die Schafe hütend, Schafhirt M. 3, 166.

श्रीरघं n. nom. abstr. von उरु gaṇa पृथ्यादि zu P. 5, 1, 122.

श्रीरश (von उरश oder उरशा) gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154. ein Bewohner von उरशा Rāśa-Tar. 5, 216. — Vgl. 2. श्रीरश.

श्रीरशयनि patron. von उरश und श्रीरश gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154.

1. श्रीरसं (von उरस्) adj. f. ई 1) der Brust angehörig, in der Brust be-

findlich Pān. Gṛh. 3, 15. श्रीरसेन बलेन Sund. 4, 13. MBh. 3, 16. 1314. 13, 5552. — 2) (aus der Brust, dem Sitze der männlichen Kraft, erzeugt) selbst-erzeugt, leiblich; subst. m. leiblicher Sohn P. 4, 4, 94. AK. 2, 6, 4, 28. H. 530. स्वे क्षेत्रे संस्कृतायां तु स्वयमुत्पादयेद्भि यम् । तमीरसं विज्ञानीयात्पुत्रं प्रथमकल्पितम् M. 9, 166. श्रीरसा धर्मपत्नीजः Jāṅn. 2, 128. M. 7, 135. 9, 145. 159. 162 — 163. Jāṅn. 2, 141. Śāv. 5, 37. 44. R. 1, 9, 28. 16, 17. 2, 26, 36. 3, 10, 13. 53, 30. 4, 17, 34. Hit. 1, 185. Çāṅk. 102, 6. Raçh. 16, 83. श्रीरसी D. 1. 272, 4.

2. श्रीरसं adj. f. ई aus Urasā stammend gaṇa सिन्धादि zu P. 4, 3, 93. — Vgl. श्रीरश.

श्रीरसायनि patron. von उरस् und श्रीरस gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154. — Vgl. श्रीरशयनि.

श्रीरस्कं (von उरस्) adj. f. ई gaṇa अङ्कुल्यादि zu P. 5, 3, 108. ausgezeichnet, vorzüglich. — Vgl. उरस्य.

श्रीरस्य (wie eben) adj. 1) = 1. श्रीरस 1. Çikshā 16. — 2) = 1. श्रीरस 2. AK. 2, 6, 4, 28, v. 1.

श्रीरुक्षयस patron. von Uru-kshajas = Urukshaja Āçv. Çr. in Verz. d. B. H. 26, 3.

श्रीर्षा (von ऊर्षा) adj. f. ई wollen P. 4, 3, 158. Jāṅn. 2, 179. MBh. 2, 1823.

श्रीर्षिक (wie eben) adj. dass. P. 4, 3, 158. Vjup. 212. — Vgl. श्रीर्षिक.

श्रीर्षानभं patron. von Ūrṇanābha gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. — Vgl. श्रीर्षावभ.

श्रीर्षानभक adj. vom Stamme der Ūrṇanābha bewohnt gaṇa रास-न्यादि zu P. 4, 2, 53.

श्रीर्षावभ patron. von Ūrṇavābhi, pl. Çat. Br. 14, 7, 3, 25. N. eines Grammatikers Nir. 2, 26. 6, 13. 7, 15. 12, 1, 21. Bṛh. Dev. 7, 26 in Ind. St. 1, 105.

श्रीर्षावर्तं und श्रीर्षावत्य patron. von Ūrṇāvart P. 5, 3, 113.

श्रीर्षिकं (von ऊर्षा) adj. f. ई gaṇa अश्वादि zu P. 5, 1, 39. wollen Suçr. 2, 33, 5. 423, 3. — Vgl. श्रीर्षिक.

श्रीर्षायनी patron. f. von ऊर्षि P. 4, 2, 99, Vārtt.

श्रीर्षकालिक (von ऊर्ष + काल) adj. f. श्री und ई aus der nachfolgenden, späteren Zeit gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116.

श्रीर्षदेह (von ऊर्ष aufwärts gegangen, verstorben + देह Körper) n. Todtenceremonie: दातुं च तावदिच्छामि स्वर्गतस्य महीपतेः । श्रीर्षदेहनि-मित्ताश्रमवतीर्योदकं नदीम् ॥ R. 2, 83, 24. — Vgl. ऊर्षदेह und श्रीर्षदेहिक.

श्रीर्षदेहिक (wie eben) adj. f. श्री Kār. 1 zu P. 4, 3, 60. was mit dem Zustande nach dem Tode in Verbindung steht, einen Verstorbenen betreffend, was man einem so eben Verstorbenen zu Ehren thut; subst. n. Todtenceremonie, Gaben welche bei einem Todesfalle vertheilt werden AK. 2, 7, 30. H. 374. भृत्यानामुपरोधेन यत्कारोत्पैर्षिदेहिकम् (Kull.: = पारलौकिकधर्मबुद्ध्या दानादि) । तद्वत्त्वसुखोदकं जीवतश्च मृतस्य च ॥ M. 11, 10. उपानक्षा च वस्त्रं च प्रतिगृह्यैर्षिदेहिकम् । अवेच्छतं समाः MBh. 13, 6229. तस्यैर्षिदेहिकाः क्रिया वृषोत्सर्गादिकाः सर्वाश्चकार Pāṅkāt. 9, 3. कु-रुष्वास्त्यैर्षिदेहिकम् MBh. 3, 16766 (= Śāv. 5, 19, wo ैर्षिदेहिकाम्; wenn die Lesart richtig sein sollte, ist क्रिया zu ergänzen). 1, 3820. R. 4, 24, 24. Raçh. 8, 26. राज्ञो मूर्ध्नि विशेषा हि दृश्यते भुवि यादृशाः । तादृशैर्बा-लिनः सर्वमकुर्वन्नाैर्षिदेहिकम् ॥ R. 4, 24, 26. दातोदासे च यानं च वेष्मानि